

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

**Chủ Đề 10: Cái Gọi Là Lìa Bờ Sanh Tử Bên Đây, Vượt Qua Dòng Giữa
Phiền Nã, Đến Bờ Niết Bàn Bên Kia**

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 001)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cái gọi là: Lìa bờ sanh tử bên đây, vượt qua dòng giữa phiền nã, đến bờ Niết Bàn bên kia.】

Đây chính là ý nghĩa của việc đáo bỉ ngạn (đến bờ kia). Niết Bàn là bất sanh bất diệt, cũng chính là “Vĩnh Sanh” (sự sống đời đời) mà các tôn giáo thông thường hay nói đến; từ nay về sau không còn sanh tử nữa, đây gọi là bờ kia Niết Bàn.

Niết Bàn cũng được dịch là “Viên Tịch”. Viên là viên mãn, Tịch là tịch diệt. Diệt cái gì vậy? Cái được diệt chính là ý niệm.

Quý vị cần phải biết, căn bản của sanh tử luân hồi chính là ý niệm. Ý niệm là có sanh có diệt, ý niệm trước diệt rồi, ý niệm sau lại sanh khởi. Có sanh diệt thì có sanh tử, thì có luân hồi.

Ý nghĩa của Niết Bàn là không còn những ý niệm sanh diệt nữa, tâm chân thật đạt đến thanh tịnh, trong tâm một niệm cũng không sanh. Không sanh thì đương nhiên sẽ không diệt, đây là Chân Tâm hoàn toàn hiện tiền, Vọng Tâm không còn nữa.

Vọng tâm không còn nữa, xin nói với chư vị, sanh tử luân hồi cũng sẽ không còn, hiện tượng này cũng không còn, cho nên gọi là “Liễu sanh tử, xuất luân hồi” (Kết thúc sanh tử, thoát khỏi luân hồi).

Đây là đem đạo lý này nói ra cho chúng ta biết, chỉ cần những ý niệm sanh diệt trong tâm quý vị không còn nữa, thì luân hồi sẽ không còn, sanh tử sẽ không còn.

Luân hồi sanh tử đều không còn, quý vị thử nghĩ xem, quý vị còn có già, có bệnh hay không? Đương nhiên là không còn nữa. Sanh, Lão, Bệnh, Tử đều không còn nữa, những điều này hoàn toàn là sự thật chân thật.